

**HOMILIE MGR. JOHAN BONNY, BISSCHOP VAN ANTWERPEN
HOOGFEEST TENHEMELOPNEMING VAN MARIA**

**Onze-Lieve-Vrouwekathedraal Antwerpen
Eucharistieviering aan de vooravond, 14 augustus 2012, 17 u**

Broeders en zusters,

We zijn nog midden de vakantietijd. Veel vrienden of kennissen zijn op reis of met vakantie. Overmorgen vertrek ik met de wagen naar de Zwitserse bergen. Dat vind ik vandaag een mooie vergelijking. Stel, je rijdt met de wagen naar een vakantiebestemming in Zwitserland. Zodra je in de wagen stapt, voel je al de vakantiesfeer. Je kunt de zorgen en de sleur achterlaten. Zodra de zon opkomt, of het stopt met regenen, krijg je al een goed gevoel. Als een reisgezel op de ring van Brussel aan je vraagt: “zie je de bergen van Zwitserland al”?, moet je ‘neen’ antwoorden. Als die reisgezel bij het benzinstation aan de grens met Luxemburg opnieuw vraagt: “zie je de bergen van Zwitserland al?”, moet je nog eens ‘neen’ zeggen. Als die reisgezel ter hoogte van Straatsburg weer vraagt: “zie je de bergen van Zwitserland al?”, moet je weer ‘neen’ zeggen. Misschien voeg je er al aan toe: “kameraad, het is vakantie, begin nu niet te zeuren!”. Als die reisgezel ter hoogte van Basel zijn moed bij elkaar raapt en nog eens durft herhalen “zie je de bergen van Zwitserland al?”, kan je eindelijk ‘ja’ zeggen. In de nevel aan de horizon zie je de eerste toppen en weet je: daar word ik verwacht!

Het gaat mij vandaag niet over een reis naar de bergen, maar over de tocht van het leven. Als mens en als christen zijn we op tocht door het leven. Langs die tocht liggen belangrijke mijlpalen. Het zijn de sterke momenten van ons leven: doopsel of vormsel, huwelijk of priesterwijding, diploma en werk, ziekte of verlies, eenzaamheid of verdriet, vriendschap en vreugde. Over hoogte- en laagtepunten loopt de weg van ons leven steeds verder. Om de weg niet te verliezen, volgen we een kaart. Voor christenen is dat de kaart van het Evangelie. We volgen het spoor dat Jezus getrokken

heeft. We volgen de roeping en de verantwoordelijkheid die Hij voor ons heeft weggelegd. We zetten ons in voor de mensen van wie we geloven dat Hij ze op onze levensweg heeft geplaatst. We laten ons door Hem weer recht helpen, wanneer we zijn gevallen door eigen fout of zwakte. We geloven dat Hij ons liefheeft en ons draagt, wat er ook gebeurt. Dat alles geeft aan ons leven een extra dimensie van visie, van verbondenheid en van verantwoordelijkheid.

Wil dat zeggen dat we de bergen al zien liggen? Neen. Onze tocht door het leven heeft alles met hoop en met verlangen te maken. Wat ons drijft, is vooral wat ons aantrekt. En wat ons aantrekt, ligt altijd nog grotendeels voor ons. Dat is waar voor alle belangrijke domeinen van het leven. De kracht en schoonheid van een relatie houdt mensen bij elkaar, meer als een verlangen dan als een bezit. Voor de toekomst van je kinderen heb je veel werk en inzet over, hoewel je hun toekomst zelf amper zult meemaken. Voor je werk of je bedrijf kan je grote offers brengen, hoewel de vrucht daarvan niet voor vandaag is. Zo is het ook met ons geloof. We geloven in Gods liefde, hoewel we die liefde nog maar amper voelen. We geloven in Gods Rijk, hoewel dat Rijk nog veraf lijkt. We geloven dat ons leven in Gods liefde zijn voltooiing zal vinden, hoewel we nog ver van die voltooiing afstaan.

Hoe gaan we om met dat niet ingevulde verlangen? Vandaag zegt de liturgie ons niet: “stil maar, wacht maar, het komt wel goed!”. De liturgie zegt ook niet: “nog even doorbijten, we zijn er bijna!”. De liturgie zegt evenmin: “ik zal jullie eens uitleggen hoe dat precies in elkaar zit met die verwachting”. De liturgie zegt zeker niet “vergeet het maar, het is illusie, je neemt je droom voor werkelijkheid”. De liturgie zegt vandaag wel: “kijk”, “kijk naar Maria!”. Zij is al daar, waarheen wij nog op weg zijn. Zij mag al volop delen in de troost, de vreugde en de voltooiing waar wij nog naar verlangen. “Kijk naar Maria!”: kijk naar een mens zoals wij, die nu al deel heeft aan de heerlijkheid die de Heer voor ons heeft bereid. Het is de heerlijkheid waarmee Jezus hen bekleedt, die Hem gevolgd zijn en hun verlangen op Hem hebben gesteld.

Op het feest van de Tenhemelopneming van Maria mogen we blij zijn om Maria. Blij dat zij ‘ja’ heeft gezegd op de vraag om de moeder van de Heer te worden.

Blij omdat zij haar ja-woord is blijven vasthouden. Blij vooral omdat Jezus het ja-woord van Maria met zijn ja-woord heeft beantwoord: “ja, mijn overwinning zal voortaan ook jouw overwinning zijn”, “ja, mijn voltooiing zal ook jouw voltooiing zijn”.

Zoals toeristen in Basel eindelijk de toppen van de bergen zien, mogen wij als gelovigen vandaag even onze bestemming zien, in de persoon van Maria. En ondertussen weten we: onze bestemming is geen lege plaats. Maria wacht ons op, zoals een moeder wacht op de thuiskomst van haar kinderen.

Amen.

+ Johan Bonny
Bisschop van Antwerpen